

1^e vespers van de 40-dagen tijd

1 maart 2020

Uitvoering:

Tineke van der Leer en Klaas van der Knijff

Organist: Myong-hee Chon

Fluit: Kwang-sun Kim

Muziek: Sonata g moll Adagio - G.Ph. Telemann

Opening

vg. : Het is goed de HEER te loven

a. : EN ZIJN NAAM TE PRIJZEN.

vg. : In de morgen wordt zijn goedheid gemeld

a. : EN ZIJN TROUW IN DE NACHTEN.

Hymne: Lied 538 : 1 – 4

Psalmengebed: Psalm 32

vg. : Het behage U, o God, ons te redden

a. : O HEER, HAAST U ONS TE HELPEN.

Zingen: Ps. 32 : 1

Lezen: Ps. 32 : 5 – 7

Toen beleed ik u mijn zonde, ik dekte mijn schuld niet toe, ik zei: 'Ik beken de HEER mijn ontrouw' –en u vergaf mij mijn zonde, mijn schuld.

Laten uw getrouwen dus tot u bidden als zij in zichzelf een zonde vinden.

Stormt dan een vloed van water aan, die zal hen niet bereiken.

Bij u ben ik veilig, u behoedt mij in de nood en omringt mij met gejuich van bevrijding.

Zingen: Ps. 32 : 4

Lezing : Mens, waar ben je?

Gen. 2 : 15 – 17

God, de HEER, bracht de mens dus in de tuin van Eden, om die te bewerken en erover te waken. Hij hield hem het volgende voor: ‘Van alle bomen in de tuin mag je eten, maar niet van de boom van de kennis van goed en kwaad; wanneer je daarvan eet, zul je onherroepelijk sterven.’

Gen. 3 : 8 – 9

Toen de mens en zijn vrouw God, de HEER, in de koelte van de avondwind door de tuin hoorden wandelen, verborgen zij zich voor hem tussen de bomen. Maar God, de HEER, riep de mens: ‘Waar ben je?’

Matth. 4 : 1 – 11

Daarna werd Jezus door de Geest meegevoerd naar de woestijn om door de duivel op de proef gesteld te worden. Nadat hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, had hij grote honger. Nu kwam de beproever naar hem toe en zei: ‘Als u de Zoon van God bent, beveel dan die stenen in broden te veranderen.’ Maar Jezus gaf hem ten antwoord: ‘Er staat geschreven: “De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God.”’ Vervolgens nam de duivel hem mee naar de heilige stad en zette hem op het hoogste punt van de tempel. Hij zei tegen hem: ‘Als u de Zoon van God bent, spring dan naar beneden. Want er staat geschreven: “Zijn engelen zal hij opdracht geven om u op hun handen te dragen, zodat u uw voet niet zult stoten aan een steen.”’ Jezus antwoordde: ‘Er staat ook geschreven: “Stel de Heer, uw God, niet op de proef.”’ De duivel nam hem opnieuw mee, nu naar een zeer hoge berg. Hij toonde hem alle koninkrijken van de wereld in al hun pracht en zei: ‘Dit alles zal ik u geven als u voor mij neervalt en mij aanbidt.’ Daarop zei Jezus tegen hem: ‘Ga weg, Satan! Want er staat geschreven: “Aanbid de Heer, uw God, vereer alleen hem.”’ Daarna liet de duivel hem met rust, en meteen kwamen er engelen om voor hem te zorgen.

Stilte

Muziek : Sonata D dur Con tenerezza - G.Ph. Telemann

Canticum: Lied 158^b

Gebeden	vg.:	Ons gebed worde gesteld als reukwerk voor uw aangezicht.
	a.:	HET OPHEFFEN VAN ONZE HANDEN ALS HET AVONDOFFER.

voorbeden, met gezongen responsie lied 367^c

stilte

Heer, nu de avond valt
Komen wij tot U.
De dag gaat ten einde
en heeft genoeg
aan zijn eigen kwaad.
Neem de last daarvan

van ons af
en bewaar wat goed was.
Mogen uw ogen
over ons geopend zijn,
wanneer wij de ogen sluiten.

Avondlied: Lied 259 : 1 – 4

Zegenbede

- vg. : Laten wij de HEER loven
- a. : EN GOD DANKEN.
- vg. : Zegene en behoede ons de barmhartige HEER.
- a. : AMEN. (gezongen)

Muziek: Sonata a moll Adagio - A. Corelli

Tekst om (thuis) nog eens te overdenken:

De roeping van de mens.

Eens schiep God Adam tot zijn evenbeeld. God zocht in Adam, als in de voltooiing van zijn schepping, het welgevallen aan zijn meest eigen beeld: 'en zie, het was zeer goed'. In Adam herkende God zichzelf. Zo is dit het onoplosbare geheim van de mens vanaf het begin, dat hij schepsel is en toch gelijk moet zijn aan de Schepper. De geschapen mens moet het beeld van de ongeschapen God dragen. Adam is 'als God'. Het was de leugen van de slang dat zij Adam voorhield, dat hij eerst nog moest worden als God. Toen verwierp Adam de genade en verkoos het geheim van zijn wezen zelf op te lossen. Dat was de zondeval. Hij had zichzelf tot God gemaakt en had nu geen God meer (...). Maar God wendt zijn oog niet af van zijn verloren schepselen. Hij wil ten tweeden male zijn beeld in hen scheppen. God wil weer welgevallen hebben aan zijn schepselen. Hij zoekt in hen zijn eigen beeld om lief te hebben. Maar Hij vindt dat niet anders dan doordat Hijzelf uit louter barmhartigheid het beeld en de gestalte van de verloren mens aanneemt (...). Gods Zoon, die in goddelijke gestalte bij de Vader leeft, ontdoet zich van deze gestalte en komt in knechts gestalte tot de mens. De gedaanteverandering die bij de mens niet kon plaatsvinden, geschiedt nu in God zelf (...). Niemand vindt het verloren evenbeeld van God terug, tenzij hij deel krijgt aan de gestalte van de mens

geworden en gekruisigde Jezus Christus. Van hem die tot het evenbeeld van God is geworden, mag het nu ten slotte heten, dat hij geroepen is 'navolger van God' te zijn. (uit: Dietrich Bonhoeffer, *Navolging*, 1964)